

Fannir:

Ritverk Símunar av Skarði út

Ritsavnið er ætlað til at geva eina heildarmynd av tí, Símun av Skarði legði úr hondum og samtundis at leggja støði undir eina mynd av manninum sjálvum og tí, hann avrikaði. Fyrsta bindið í verkinum Streingir, ið tóna er komið.

Símun av Skarði

Streingir, ið tóna

Yrkingar

FANNIR

TURIÐ KJØLBRO

Fyrsta bókin í røðini úr ritverki Símunar av Skarði er komin út. Hon eitur Streingir, ið tóna og heitið er sum kunnugt lænt úr eini reglu úr tjóðsöngi okkara. Símun av Skarði yrkti tjóðsöngin í 1906 og síðstu reglurnar í mittasta ørindi ljóða soleiðis: „Alt streingir, ið tóna, sum vága og vóna, at eg verji Føroyar, mitt land.“

Í Streingjum, ið tóna eru upprunayrkingar og týðingar Símunar, 99 í tali. Burtur úr rúgvuni kunnu vit nevna „Vár við lýggjum vindi“ og „Eg smáttu veit á grønu ong“, sum saman við so mongum øðrum yrkingum hansara eru vordnar fólkaogn. Eisini eru tekstir við, sum ikki hava verið á prenti áður. Yrkingarnar eru prentaðar í teirri tíðartróð, tær eru yrktar, og í bókini eru tvey yvirliit, annað so til ber at sláa upp heiti og fyrstu reglu, hitt so at lesarin fær yvirliit yvir, nær tær ymsu yrkingarnar eru yrktar.

Tað er abbadóttir Símunar, Turið Sigurðardóttir, ið ritstjórnar hesum verki, sum umframt hetta bindið fevnir um greinasøvn, søvn við søgum og leikum og eitt bind, sum lýsir ævisøgu Símunar og sigur frá, hvar ið bók-

mentabrotini hava verið prentað á fyrsta sinni, og í hvørjum sambandi tær vórðu til. Í seinasta bindi av ritsavninum verða viðmerkingar til alt savnið. Ritsavnið er ætlað til at geva eina heildarmynd av tí, Símun av Skarði legði úr hondum og samtundis at leggja støði undir eina mynd av manninum sjálvum og tí, hann avrikaði.

Símun av Skarði var sum flestum kunnugt annar teirra, sum í 1899 settu á stovn Føroya Fólkaháskúla. Henda útgávan verður tí eisini at meta sum ein minnisvarði, nú háskúlin komandi ár fyllir hundráð ár. Í formælinum sigur Turið Sigurðardóttir, at frá tí at skúlin var stovnaður og til sín doyggjandi dag, livdi og andaði Símun av Skarði fyri skúlastarvið. Tað var eisini í anda skúlans, at hann tók lut í tí andliga lívinum og teimum samfelagsligu og politisku spurningunum, ið rørdust í samféðini.

Ingí Joensen hevur evnað til snotaliga kápu, Hestprent hevur havt prentumsiting um hendi, og forlagið Fannir hevur út. Bókin, sum er stívliga 170 síður, kostar 180 krónur. Hon fæst bert innbundin.

Poulina Slættanes ummælir sjónleikin Seiggj og tár:

Flott, flott, flott

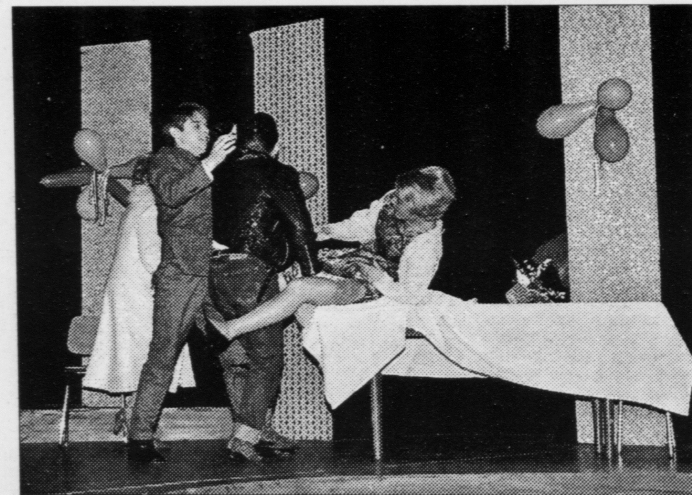
Tað var snøgt sagt ein sermerkt løta at sita í Atlantis seinasta hóskvöld og síggja so framúrskarandi væl leiktan og djúpan lyndisleik, sum tann íslenska Seiggj og tár. Heitið sjálvt boðar frá eini lívslitbra, og tað er ikki ov nógv sagt, at farið var um alfa litarøðina. Lit-skiftini vóru bráð og lýtleys, og áskoðararnir vóru so innlivaðir í tað líta samfelagið á Leyvskála, at ein gott kundi hugsað sær at fylgt teimum í eini framhaldsrøð.

Lagt verður fyrri við Dáva, ið kemur heim á Leyvskála í summarfrí. Hann er blaðungur og bindur saman samskiptini bæði í framstøðu og bakstøðu. Tað er hann, ið leggur upp til leikin og tá móttøkan fer fram á pallinum, fáa vit heildarmyndina av teim flestu fólkunum á Leyvskála. Ferð er á við Jail House Rock lagnum og 60'ini gerast so eyðsýnlig. Tað er vónleyst at lýsa hesi fólkin, tí tær eru so ymisk og fjøltáttað, sum tað ber til. Helst tað ger leikin so hugtakandi. Hesi kundu saktans verið borgarar í eini miðelstórari føroyskari bygd. Vit fáa innlit og kensluna av, hvussu tær øll eru, og sjálvandi er tað framúr gott spæl, ið er ger tað. Tey ílskast inn á hvønn annan, slatra, sleyga, stuttleika sær og ganga við dreymum og hugsjónum.

Leikgongdin er sáttlig til ein orkan av eini „finusystir“ kemur brestandi inn og lyftir tað heila upp frá og upp á breddan. Henda sama kemur eisini heim í summarfrí úr Ameriku og setir fútt í alt bygðalagið, sum dregur á bæði - hon sáar iva og stórar hugsjónir í allar Leyvskálaheilar. Bara bráði á finusystir boðar frá, at nú verður upp aftur meira ferð á. Jú, øll verða tikin á bóli, eingin gongur frá sínum sum so, har er brigsl, togarí, bardagar fyrri og í móti Ameriku. Tú stuttleikar tær, og tað gera leikararnir eisini. Alt gongur hond í hond, skemt, seiggj og tár.

Ikki skal man gloyma, at hetta er ein sameining av sang og leiki. Hendinga væl tykir mær sambindingina hava eydnast, tí hon brýtur eina hending av til aðra. Ljósskipanin var eisini sera neyv og beinrakin. Fáa ikki bara mær at taka rósuriggjuna við her, tá Sigga og Dávar fara dagandi út í bláa luft og hvørva. Eisini 17. Juni-haldið var ein staðfesting og endurtøka av framúr góðum persónslýsingum. Dávar, sum legði upp til leikin, bar hann eisini út aftur. Flott framseting!

Tí 17 leikarar, sangarar, dansarar, hetta var flott, endurtakti flott, flott, flott. Man grenjisurran frú Fengil



ikki eiga sín lut í tí? Bak-tarmurin mundi ikki vera so galin kortini. Óført Adelborg! Og tit, ið seymaðu hesar so ymisku búarnar, ikki hissini orku tit hava lagt

í henda leik.

Klaksvíkingar, síggjið hvussu dúgligar sjónleikarar tit eiga. Stuðlið teimum dyggiliga! Klaksvíkar Sjónleikarfelag, farið um Leir-

víksfjørð við tykkara dygdum, eingin ivi er um, at tað verður dacapo, hvar tit so enn fara við leikinum Seiggj og tár.